चढादश्रीऽध्यायः।

पुच उवाच।

कस्विचय कालस्य कृतवीर्यात्मजोऽर्जुनः। कृतवीर्थे दिवं याते मन्त्रिभः सप्रोहितैः ॥ १ ॥ पौरेश्वात्माभिषेकार्थं समाक्कतोऽत्रवीदिदं। नाइं राज्यं करिष्यामि मन्त्रिणो नरकोत्तरं ॥ २॥ यद्षं रहाते मुक्तं तद्मिष्णद्यन् हया। पर्यानां द्वादशं भागं भूपालाय वर्षिग्जनः ॥ ३॥ दलार्घरिश्वभिर्मार्गे रिचतो याति दस्युतः। गोपास्र भृततकादेः षड्भागच कृषीबलाः॥ ४॥ दलान्यद्वभुने दद्यर्थदि भागं ततोऽधिकं। पण्यादीनामश्रेषाणां बिखजो गृह्वतस्ततः ॥ ५ ॥ इष्टापूर्त्तविनाशाय तद्राज्ञश्रीरधर्मिणः। यदन्यैः पाल्यते लोकस्तइत्त्यन्तरसंश्रितः॥ ६॥ एच्चतो बिखषड्भागं ऋपतेर्नरको ध्रुवं। निरूपितमिदं राज्ञः पूर्वीरचणवेतनं॥ ७॥ अरचं श्रीरतश्रीर्थन्तदेनो चपतेर्भवत्। तसाद्यदि तपस्तम्ना प्राप्ती योगित्वमीपितं॥ ८॥ भुवः पालनसामर्थ्ययुक्त रको महीपतिः। पृत्रिक्यां श्रस्त्रभृङ्मान्यस्त्र हमेवर्हिसंयुतः ॥ ततो भविष्ये नात्मानं करिष्ये पापभागिनं॥ ८॥